

MIDNATTSSROPET

MARANATA
TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

"Ty han har gjort dödens makt om intet och fört liv och oförgånglighet fram i ljuset genom evangelium."

2 Tim. 1: 10.

KRISTUS.. VÅRT LIV

"Allt det som leder till liv och gudsfruktan har hans gudomliga makt skänkt oss, genom kunskapen om honom ..."

2 Petr. 1: 3.

"Den som har Sonen, han har livet; den som icke har Guds Son, han har icke livet."

1 Joh. 5: 18.

"Efter sitt eget beslut födde han oss till liv genom sanningens ord, för att vi skulle vara en förstling av de varelser han har skapat." Joh. 1: 18.

LÄS:

ARNE IMSEN:

Det räcker inte med stora proklamationer.

ENOCHE KARLSSON:

Tag emot Andens dop
— NU!

ANDERS B. ANDERSSON:

Vad är egentligen dopet för något?

EMIL GUSTAVSSON:

Var är nu din Gud?

BERTIL PERSSON:

Jesu löfte och det beredda hjärtats svar.

VITTNESBÖRD m. m.

Midnattsropet —

**organ för andlig
väckelse i dag**

Utkommer med ett 24-sidigt nr
den 1 och ett 20-sidigt nr den
15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Redaktör:
ANDERS B. ANDERSSON

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
talning på postgironr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 28: —, halvår 15: 50, kvartal
8: —. Lösnummer 1: 25. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.

Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02,
31 71 35.**

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och
kan ske genom skriftligt medde-
lande till tidningens exp. eller på
postens adressförändringsblankett
nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

H. Halls Boktr. AB, Jönköping 54592 - 1967

Ingen är så full av nåd här

*Jag är svag som ett ler
men på Jesus jag ser
Han är när om än andra går bort. —
I min svaghet jag föll
Jesus löftet dock höll
och han reste mig upp — O, hur stort!*

*Kör: Ingen är
så full av nåd här
som min käre Jesus är.
Och jag vet han vill mig råda
för var dag mig vara när.*

*Mitt i prövningen svår
då jag anklagad står
får min sårade själ många slag.
Men en underbar tröst
från hans ljuvliga röst
gör den mörkaste natten till dag.*

*För vart steg som jag tar
full förvisning jag bar
Han till slut över stoftet står fram
Snart förvandlingen sker
och min Jesus jag ser
Han mig hämtar till himmelens land.*

AAGE SAMUELSEN

Översättning från norskan av
Elisabeth Andersson



Nr 22

15 Nov. 1967

Årg. 8

Det räcker inte med stora proklamationer...

UR EN KONFERENSPREDIKAN Av Arne Imsen

Det räcker inte med storslagna proklamationer i vår verksamhet. Vårt budskap måste bäras upp av personligheter, som gestaltar evangelium i sitt LIV. Och här är vi vittnen nyckelpersoner. Det finns många som har falska frihetsideal och deras målsättning är hot mot ett sunt andeliv. De önskar äga en härlighet som saknar tukt. Element och krafter frigöres som i stället borde näpsas och det som skulle lyftas fram dränkes i köttsliga utlevelser. —

Jag ser det här även som ett personligt problem och tar en del av skulden på mig. Det har saknats något väsentligt i vår undervisning och försumligheten ligger också ofta på det personliga planet. Vi har inte vårdat vårt eget andliga liv, under bön och bibelstudium som vi bort, utan har i stället blivit mångsysslare. — Det som vi har upplevt av Gud måste fördjupas, annars kan inte resultatet bli något annat än allmän förvirring och kaos. Här måste omvändelse till — det räcker icke bara med en förändrad taktik. —

Det är här främst fråga om förnyelse av vårt andliga liv. —

Guds ord måste få herravälde — vi måste ha en hel Bibel. Det går icke att rycka loss en del, en viss sektor, av Ordet och försöka få människor att jubla över dem. Vi har också en intelligent fiende som förfogar över väldiga resurser. —

Att vara väckelsens bärare är inte bara att njuta. Det är att bära, axla bördor, och gå in under ett personligt ansvar. —

En härlighet som icke leder till förkrosselse

accepteras icke av Guds ord. En härlighet som gör människan ytlig, stormodig och till en över-sittare accepteras icke heller. Här gäller det att krypa ner — att ödmjuka sig — bli liten. —

Skulle det till äventyrs bli så, att då vi lyssnar till Ordet, vi ibland får sitta stilla och tiga, så kan också det vara en hälsosam erfarenhet. Då kanske vi istället får jubla i vår ensamhet, om vi gömt Ordet i vårt hjärta. Härligare än allt annat är att ha Herrens välbehag vilande över sig. —

Lever Sinai Gud i dag?

Ja, Han lever — och utan Sinai blir det inget Golgata och utan Golgata blir det heller inget Sion. —

Många av oss behöver på nytt ställas inför Guds helighet, ty Gud är en helig Gud. Respekten måste återupprättas — respekten för Ordet. Ibland har jag en känsla av att människor ger sig in på områden som är rent av kusliga — kristna gör sig på något sätt till Guds kompis — en kompis som man vill ta med sig på alla möjliga äventyr och galenskap. —

Om vi upplöser sambandet mellan Guds vrede och Guds nåd, får vi en nåd som uppmuntrar till laglöshet och anarki. Det finns två sidor hos Gud: Guds vrede och Guds nåd. Innan vi kan ta emot nåden måste vi möta vreden, den stränge Guden, som icke låter udda vara jämt, men som vill göra upp med oss och visar oss platsen där vår gemenskap med Honom kan upprättas — Golgata. —

TAG EMOT ANDENS

Tag emot Andens dop och gudomlig utrustning — NU!

Det är en underbar sanning, värd att beakta, att ingen som är frälst och döpt i vatten behöver vänta på dopet i den Helige Ande och eld. Alla kan omedelbart få göra denna andliga och rika upplevelse, ja många upplever sitt Andedop före vattendopet.

Ja men, säger någon, Jesus sade ju till lärjungarna att han ville sända till dem vad hans Fader hade utlovat, men att de skulle *stanna* kvar i staden, till dess de ifrån höjden blivit beklädda med kraft. (Luk. 24: 29.) Ja, det är alldeles riktigt. Men vi får komma ihåg att denna Jesu befallning gavs vid en tidpunkt då Anden ännu inte hade fallit. NU har Anden fallit, pris ske Gud! Petrus säger ju till folket på pingstdagen: "Denné Jesus har nu Gud låtit uppstå, därom kunna vi alla vittna. Och sedan han genom Guds högra hand har blivit upphöjd och av Fadern undfått den utlovade Helige Ande har han utgjutit vad I här sen och hören." (Apg. 2: 32—33.)

De etthundratjugo som bidade Faderns löfte, kunde inte få Andens dop före pingst. Jesus hade ju sagt innan han for hem till sin Fader efter fullbordad försoningsgärning: "Få dagar här-efter skolen I bliva döpta i Helig Ande." (Apg. 1: 5.) När sedan pingstdagen var inne föll den Helige Ande över de etthundratjugo, och de blev alla uppfyllda av Helig Ande, och begynte tala andra tungomål, eftersom Anden ingav dem att tala. Nu var de andedöpta, beklädda med kraft och kunde vittna om Guds väldiga gärningar, så att folket i Jerusalem häpnade över den utrustning dessa enkla och olärda galiléer hade undfått av Herren.

STANNA KVAR — GÅ UT I HELA VÄRLDEN

Samme Jesus som sade till lärjungarna att de skulle *stanna kvar* i Jerusalem till dess de från höjden blivit beklädda med kraft sade också: "När den Helige Ande kommer över eder, skolen I undfå kraft och bliva mina vittnen både i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och sedan intill jordens ända. (Apg. 1: 8.) Och vidare sade han till dem: "Gån ut i hela världen och

prediken evangelium för allt skapat. (Mark. 16: 15.)

Lika viktigt som det var för lärjungarna att *stanna kvar* i Jerusalem till dess de från höjden blevo beklädda med kraft, lika viktigt var det att de *gingo ut* med budskapet, som Jesus befallt dem, efter det att de voro beklädda med kraft. —

Jesu befallningar äro inte ändrade, och äger allttjämt gällande kraft. Vad som gällde Jesu lärjungar fordom, gäller Jesu lärjungar så länge Andens och evangeliets tidshushållning varar. Vi skola därför stanna kvar i vårt Jerusalem där vi blev frälsta, till dess vi från höjden bliver beklädda med kraft. Det hjälper inte om vi är aldrig så härligt frälsta, döpta i vatten, och äger en gudomlig kallelse att gå ut på skörde-fältet för att vinna människor för Guds rike. Vi måste lyda Jesu befallning och stanna kvar där vi är, till dess vi blivit döpta i den Helige Ande och eld och blivit beklädda med kraft. Utan den utrustningen står vi hjälplösa inför den onda andevärlden. Det visste Jesus, därför befallde han oss att stanna kvar och invänta kraften. —

Många går ut innan de upplevt detta stora under i sitt liv — innan de fått denna mäktiga utrustning. Det går då med dem, som det gick med Emausvandrarne, vilka lämnade Jerusalem för att begiva sig till Emaus, med ett negativt budskap. De talade med varandra om allt det som hade skett och deras ögon var också tillslutna, så att de inte kände igen Jesus när han kom till dem på vägen. Men Jesus öppnade deras ögon så att de kände igen honom och så öppnade han deras sinnen så att de förstod skrifterna. Då gick de tillbaka till Jerusalem och inväntade kraften. Efter det att de blivit döpta i Anden, står det om dem: "Och med stor kraft framburo apostlarna vittnesbördet om Herren Jesu uppståndelse och stor nåd var över dem alla." (Apg. 4: 33.) Nu hade de fått ett tillägg i sitt budskap, de talade med övertygelse om att Jesus levde och var uppstånden. Skrifterna öppnade sig för dem genom Andens smörjelse och uppenbarelse och nu fanns inget "vi hoppades att han skulle frälsa Israel" längre i budskapet. Nej, nu lyste hoppet i deras ögon och de gingo ut och predikade allestädes, smorda och utrus-

DOP — NU!

**PREDIKAN
AV ENOCH KARLSSON**

tade av den Helige Ande och Herren verkade med dem och stadfäste Ordet med de tecken som åtföljde det. —

Om vi går ut *innan* vi blir beklädda med kraft, då kan det också gå så galet, som det gick med översteprästen Skevas sju söner, vilka tillsammans med några kringvandrande judiska besvärjare sökte att över dem, som voro besatta av onda andar nämna Herren Jesu namn. Då står det att den onde anden svarade: "Jesus känner jag, Paulus är mig ock väl bekant, men vem ären I?"

Att experimentera och söka gå emot fienden utan gudomlig kraft och utrustning kan få svåra följder. Vi läser här om mannen, som var besatt av den onde anden, att han kastade sig på dem och övermannade både den ene och den andre. Han betedde sig så våldsamt mot dem, att de måste fly ut ur huset, nakna och sargade. Vad som hade skett ingav respekt hos folket i Efesus och fruktan föll över dem alla och Herren Jesu namn blev storligen prisat. (Apg. 19:13—17.)

HURU LÄNGE SKALL VI VÄNTA PÅ KRAFT FRÅN HÖJDEN,

innan vi kunna gå ut med budskapet om Jesus, lägga händerna på de sjuka och driva ut onda andar i Jesu namn?

Hur länge väntade Paulus? Tog det lång tid innan han blev beklädd med kraft? Och tog det lång tid innan han började predika om Jesus? Nej, inte ens tio dagar. Jag tycker det är underbart och intressant att läsa om Paulus. Han var ett utvalt redskap, och han bar på en gudomlig kallelse, som Herren hade nedlagt i hans hjärta redan i moderlivet. När han sedan blev frälst och tre dagar därefter döpt i vatten (Apg. 9:1, v. 17—18), så uppfylldes han omedelbart av den Helige Ande och strax begynte han i synagogorna predika om att Jesus var Guds Son. (Apg. 9:17—20.)

När Petrus predikade i Kornelii hus, smord med den Helige Ande, om en korsfäst, uppstånd- den och förhärligad Jesus, så står det så härligt, "medan Petrus ännu så talade, föll den Helige Ande på alla dem som hörde hans tal, och alla de omskurna troende männen, som hade kommit dit med Petrus, blev uppfyllda med häpnad över

att den Helige Ande hade blivit utgjuten jämväl öved hedningarna såsom en gåva åt dem. De hörde dem nämligen tala tungomål och storligen prisa Gud". (Apg. 10:44—46.)

Likadant var det när Paulus kom till Efesus. Han träffade där några lärjungar och frågade dem: Undfingen I Helig Ande när I kommen till tro? De svarade honom: Nej vi hava icke ens hört att Helig Ande är given. —

Man kan inte föra andra längre än man själv har kommit. Apollos kunde föra dem fram till omvändelsen, men när Paulus kom dit, förkunnade han för dem ett bibliskt dop, och om Andens dop med tungotal som tecken. De fick alltså höra att Anden var given, och när Paulus lade händerna på dem, kom den Helige Ande över dem, och de talade tungomål och profeterade. Så där blev tolv längtande själar döpta i Anden omedelbart efter det att de hade fått en rätt undervisning — att Anden var given och att det var för dem. (Apg. 19:1—7.)

Tag emot Andens dop du också, nu min käre vän. Du behöver inte vänta en dag längre. "Kom det sig av laggärningar att I undfingen Anden, eller genom trons predikan", säger Paulus till galaterna enligt gamla översättningen. (Gal. 3:2.) Paulus hade predikat för dem om att Anden hade fallit, de lyssnade i tro och tog emot Andens dop och begynte tala i tungor omedelbart. —

"Och dessa tecken skola åtfölja dem som tror, de skola tala nya tungomål..." (Mark 16:17.) Tro att detta är för dig NU och handla i överensstämmelse med din tro och Andens dop är din tillhörighet. Och du sjunger som aldrig förr:

"Jag kan ej tvivla att Jesus köpt mig
ty med sin Ande han själv har döpt mig
— jag har förlossning igenom blodet
och pant på arvet i himmelen."

Gud välsigne dig min vän.

Enoch Karlsson

"EDER GÄLLER LÖFTET..."

Till Midnattsropets redaktion att offentligen införas i tidningen;

"Till Helge Berntsson
Broder i Herren!

Nåd och frid från Gud, Vår Fader, genom Jesus Kristus, Vår Herre! Din artikel i Midnattsropet nr 19 "*Du bor väl inte i Knorrrland?*", har hos många människor väckt undran, bestörtning och indignation. En del människor har tolkat Din artikel som en allegori med adress till oss alla, andra har i denna lek med ord fått sig ett gott skratt. Det tycks emellertid som om det stora flertalet människor har tagit illa vid sig av denna artikel.

Vi, liksom många andra tolkade genast artikeln som ett *bestucket* angrepp mot pingströrelsen — låt mig förklara varför: Uttrycken "*Knorrrlan-*

dets enda religiösa rikstidning ... penningslukande tidningen *Knorrskensflamman* ... Till slut lyckades man genom ett upprop för att få in pengar till *Knorrskensflamman*. Man har då förklarat *Knorrskensflamman* för religiöst oumbärlig för *Knorrrland*" — och "Varje sommar samlas knorrlänningarna till storkonferens i Svekliden under en veckas tid ... Där samlas månglarna, penningväxlarna och köpmännen från *Knorrköping*", är alltför uppenbart hänsyftande till tidningen *Dagen* och till *Nyhemsveckan* för att kunna missförstås.

I ljuset av detta tolkar läsaren alla de övriga ytterst ned-sättande beskrivningarna om folket i *Knorrrland* till att gälla folket inom pingströrelsen. Många med oss delar uppfattningen att någon urskillnad ic-

ke gjorts mellan organisation och individ; att artikeln sålunda säger att vissa obibliska och världsliga fenomen genomsyrar inte bara *hela* pingströrelsen, utan även *varje* individ inom detta samfund. Intrycket av det hela blir en generell och vidrig anklagelse mot folket inom pingströrelsen. Tolkar man artikeln på detta sätt kan man icke med bästa vilja anse artikeln vara skriven i *Kärlek* och på *Ordets* grund.

Många människor har nu uppfattat artikeln på detta sätt. Därför uppmanar vi Dig, Broder, att snarast, öppet och förståeligt, antingen med rimliga bevis taga avstånd från denna tolkning, eller i ödmjukhet dementera artikeln.

Detta bör omgående göras offentligt i *Midnattsropet*.

I Kristi kärlek,
Bo Ljungberg Gunnar Carlsson

**Läs i nästa nr av
Midnattsropet
vad
Helge Berntsson
har att säga**

skyldig till. Jesus hade nämligen sagt, att den som ville följa honom måste förneka sig själv. Petrus menade sig kunna följa Jesus trots bevarandet av sitt egensinne. Därför gick det som det gick. —

När människor, som en gång lovat Herren Kristus tro och lydnad, ändå förnekar honom, kan det än i dag ske på mycket olika sätt. Många i denna tid förnekar honom öppet i ord och gärning och gör hans namn, frälsarnamnet, till ett smådenamn, alldeles som översteprästens tjänare gjorde den natt då Jesus fängslades. Men det är icke heller ovanligt att de som med munnen bekänner Kristus

Då sade de till honom: "Är icke också du en av hans lärjungar?" Han nekade och sade: "Det är jag icke." Joh. 18: 25.

Petrus hade högtidligen lovat att han icke skulle överge eller förneka sin Mästare. Även om alla andra gjorde det.

När han sedan smugit sig in på översteprästens gård och satt bland tjänarna förnekade han bekantskapen med Jesus.

Bakom denna munnens förnekelse kan vi emellertid finna en inre, hjärtats förnekelse, som han redan förut gjort sig

HAR DU GJORT BRUK AV FRÄLSNINGEN?

Men han svarade och sade: "Det är skrivet: Människan skall leva icke allenast av bröd, utav av allt det som utgår från Guds mun." Matt. 4: 4.

"Vårt parti sätter en ny rock på mannen", sade en politiker vid ett valmöte. Då var det någon som omedelbart avbröt honom och ropade ut: "Men kristendomen sätter en ny man i rocken." —

Det låg inte litet sanning i det genmålet.

Människan kan med sociala reformer förbättra sina yttre förhållanden, men det är dock inte i första hand de yttre förhållandena som behöver förvandlas, utan människan själv. Människomaterialet måste få en ny och renare halt om en ny värld skall kunna byggas upp.

Därför räcker det inte med sociala reformer, hur goda de än kan vara i och för sig. Nej, världen behöver det evangelium som är en Guds kraft till frälsning — en kraft som går till roten av det onda, som förvandlar hjärtan och individer.

Evangelium — kristendomen, tänker du, har vi ju haft så

Av
Jan-Owe Andersson



länge nu, men världen ser likadant ut ändå. Se bara på de två sista världskrigen och allt det grymma som händer i våra dagar i Vietnam. Det om något visar väl kristendomens bankrutt! Men, min vän, det kaos som råder i dag i världen visar inte kristendomens bankrutt, utan en avkristnad världs bankrutt. Man har aldrig provat kristendomen på allvar. —

Sant säger Johannes: "I värl-

den var han men världen ville inte veta av honom." —

Detta är den djupaste orsaken till det tillstånd som råder. —

Det hände på ett friluftsmöte i ett hamnkvarter där någon talade om evangeliets förvandlande makt, att en smutsig och illa klädd sjöman avbröt honom och sade: "Se hurudan världen ser ut idag och ändå har vi haft evangelium i 2000 år." —

Men vittnet fann sig snabbt och svarade: "Det har funnits vatten i mer än 2000 år och ändå ser du så smutsig ut." —

Det var inte vattnets fel att mannen var smutsig det var hans eget eftersom han inte gjorde bruk av det. Likadant är det med världen idag. Gjorde man bruk av den kraft som finns i frälsningen, då skulle allt förvandlas. Halleluja!

Jesus är världens hopp!

Men hur är det med dig som läser detta? Har du upplevt denna kraft som finns i frälsningen?

Fridshälsningar

Jan-Owe Andersson
Stockholm

vara Frälsare, med sitt liv ådagalägger, att det icke är Jesu sinne, utan själviskhet, som är den styrande makten i deras liv. Detta är också en förnekelse, som drar smälek över det kristna namnet. —

Bakom all förnekelse av Kristus såsom Frälsare ligger djupast en medveten strävan att skona sig själv i denna världen.

Så länge du ej vill låta dig omskapas till hjärta och liv, förnekar du genom hela ditt själviska liv hans frälsaremakt. Så länge du söker dela ditt hjärta mellan Gud och världen, förnekar du, om icke i ord, så dock med hjärtats vankelmod, att Kristus är den ende.

Petrus ångrade sin förnekelse och blev den frimodige be-

kännaren. Herren vill göra också oss till frimodiga bekännare. —

Feg var den, som Dig ej kände, Dig, sin lärare och vän, Bröt den tro han nyss bekände, Bröt den tredje gången än? Ack, jag själv, som flera gånger Brutit löfte av min ånger, Nekat och försakat Dig, Som så ofta sökte mig.

Lars-Eric Holsbeck Norrköping

Välkomsthögtid i Jönköping

Den 28—29 oktober hade Maranataförsamlingen i Jönköping välkomstmöten för sin nya föreståndare, broder Anders B. Andersson. Mycket folk var samlat från olika platser i Småland och Västergötland och vi upplevde en underbar gemenskap med varandra. Det var i sanning en högtid som präglades av Jesu närvaro. —

I lördagskvällens enskilda möte var det många som uttryckte sin glädje över det sätt på vilket föreståndarefrågan lösts. Spontana och hjärtliga välkomsthälsningar avlöste varandra, men först och sist prisade vi Jesus för hans underbara ledning. —

I söndagsförmiddagsmötet



Anders B. Andersson.

predikade broder Anders B. över ordet: "PÅ DETTA SÄTT hade Herrens ord mäktig framgång och visade sin kraft!" Apg. 19: 20. Det var underbart att lyssna till det levande Guds-ordet som alltid föder något nytt i våra hjärtan. —

I eftermiddagens och kvällens möten som samlat långt flera än lokalen kunde rymma talade Arne Imsen. Många sökte sig fram till förbön och vi fick alla uppleva Gud på ett underbart sätt. —

Vi tror på en härlig seger för hela smålandsfältet och önskar broder Anders B. Andersson Guds rika välsignelse i sin nya uppgift.

Marita Hammar

En hälsning från Blekinge

"Jag skall leda dem där de gå bedjande fram." Jer. 31: 9.

Under nästan 23 års tid, försökte jag att vara Gud trogen inom Frälsningsarmén. Under denna tid fick jag naturligtvis

vara med om många och rika välsignelser. Men det var dopfrågan, som ständigt och jämnt malde i mitt hjärta. På grund av särskild nöd i mitt liv blev bönen en alltmera nödvändig del av min tid. Jag fick uppleva Andens dop och efter det stod det alldeles klart för mig att jag måste döpas i vatten. Så fick jag även gå denna underbara väg.

Nu trodde jag att allting var gott och väl. Men snart förstod jag att jag inte kunde förbli inom Frälsningsarmén. Till slut blev denna fråga så betydelsefull att jag måste ställa den på sin spets och fråga mig själv: "Vem älskar du mest? Är det Frälsningsarmén eller är det Jesus?"

Jag började bedja till Gud att Han skulle leda mig. Jag väntade länge på ett svar från Gud. Men en natt i en härlig dröm

kom Hans svar. Efter detta vaknade jag och kände Andens underbara ström i min kropp. Efter det var jag fullständigt löst.

För bara några månader sedan, ställdes jag åter inför ett val. Det gällde om jag skulle vara med i en bönegrupp som bildats av några Maranatavänner i Jämsjö. Jag var med några gånger i bönegruppen, erfor välsignelse från Gud och ödmjukhet från vännerna. Åter bad jag Gud om ledning. En natt sade den Helige Ande med tydlig röst: "Han leder dig på rätta vägar för sitt namns skull." Åter vaknade jag och erfor Andens ström. Då var saken helt klar.

Det blev allt flera vänner med i bönegruppen. Vi samlades till bön först en gång i veckan och ibland ett par gånger. Herren sade till oss att vi skulle

förbida i stillhet och i ödmjukhet, vilket vi fick nåden att göra under en tid. Sedan fick vi marschorder av Jesus att börja offentlig verksamhet och den bedrives nu på fyra olika platser.

Den första plats som öppnades för verksamhet var Uttorp längst i söder på ön Sturkö. Där blev vi varmt mottagna av den lilla Missionsförsamlingen. Vi får anordna möte där varje lördag. Vi har där förmärkt ett gott intresse och jag tror att särskilt församlingen där blir förnyad och det prisar vi Jesus för. I Jämjö har vi möte varje söndagskväll. Det kommer fler och fler till mötena där. Så har vi verksamhet på en plats som heter Sibbamåla, där är vi i en skolsal i en nedlagd skola. Sist så har vi Karlskrona. Vi har här välvilligt fått hyra IOGT:s lokal, som i tidigare dagar använts utav baptisterna, sedan av pingstvännerna och adventisterna. Vi har varit med om att både unga och äldre blivit frälsta och andra blivit förnyade. En syster hade en tid haft ont av knölros. Hon fick all den behandling och hjälp som läkarna kunde giva, utan något större positivt resultat. Vid ett bönemöte framlade hon sig som böneämne. Hon smordes med olja i Jesu namn, församlingen bad för henne och Jesus ingrep och gjorde henne frisk. Prisat vare Jesu namn.

Vi bad att Gud skulle sända oss en evangelist till fältet här nere. Och Gud, som är god sände oss inte bara en utan två. Pris ske Hans namn! Vi har alltså inte själva kallat någon, eller några, utan Gud kallade och sände Karin Aronsson och Barbro Blomqvist till oss. Vi tackar Gud för deras goda insatser.

Maranatahälsningar

Otto W. Strågenius
Karlskrona

Den första Kärleken

"Men jag har det emot dig att du har övergivit din första kärlek." Upp. 2: 4.

Jag har blivit så gripen av detta bibelord då jag ställts inför allvaret av hur jag har det i mitt hjärta: Lever jag kvar i den första kärleken? —

När Jesus begynte sitt verk i våra hjärtan då fick vi nöd för själars frälsning och kärlek till våra medsyskon. Då fick vi också kärlek till det stora verk som Gud håller på med på denna jord.

Jag har många gånger ställts inför frågan om en väckelse kan bevaras i sin första kärlek.

Ja pris ske Gud! Det är möjligt om vi liksom Paulus kan utbrista: "Jag vill icke veta av

någonting annat än Jesus Kristus och honom korsfäst!"

Det är en väldig nåd att få vara frälst och tillhöra Jesus, att få vara med och tjäna Honom. Om vi håller oss till Herrens ord och bönen så kan Jesus bevara oss i denna första kärlek. —

Du som kanske en gång tillhört Jesus, men blivit efter på vägen: med dig vill han börja om på nytt. Jesus vill åter giva frid och glädje i ditt hjärta. —

Du som är sjunken i synden och i olika laster: dig vill Jesus lösa, och giva den glädje som ej världen kan giva. "Men det var våra krankheter han bar, våra smärtor dem lade han på sig. Ja han var sargad för våra överträdelsers skull och slagen för våra missgärningars skull, näpsten var lagd på honom för att vi skulle få frid och genom Hans sår bliva vi helade." Jes. 52: 4—5.

Jesus kommer mycket snart! Skynda till Jesus, tveka ej mer.

Maranata! Du vår Herre kom.

Orvar Eliasson
Forsheda

VILL DU SPRIDA

KAMPNUMRET

av

MIDNATTSROPET?

Insätt 6: — på postgiron: 57 16 20 med adress

MIDNATTSROPET, Surbrunnsgatan 60,
Stockholm VA.

Omedelbart erhåller Du

15 ex.

VAD ÄR EGENTLIGEN

Vi har alla förfasat oss över Erik den Heliges grova okunnighet om dopets verkliga innebörd då han tvångsdöpte finnarna genom att låta sina soldater med dragna svärd jaga dem ner i Finska viken medan en biskop läste välsignelsen över dem. Och hur många av oss greps inte av helig harm då vi i ett TV-program från Kina helt nyligen såg hur makabert den s k "kristne generalen" gick tillväga då han "döpte" regemente efter regemente av sina soldater genom att ställa dem framför brandkårens motorsprutor — det hände för bara några årtionden sedan. —

Men är inte spädbarnsdopen lika upprörande och lika främmande för Nya Testamentets lära? frågar ANDERS B. ANDERSSON i denna artikel och ger samtidigt en kortfattad redogörelse för vad N. T. lär om det kristna dopets djupa innebörd och betydelse.



Det största och högsta en människa i denna tillvaro kan äga är den kristna tron. Grundad på Jesus Kristus själv har den omfattats av en oräknelig skara människor under snart 2000 år. Under tider av förföljelse har millioner och åter millioner män och kvinnor givit sina liv för denna tro, hellre än att bli otrogen med någon av dess grundsanningar. —

Vilka är då de viktigaste grundsanningarna i denna tro?

Först och främst är det tron på det tillfyllestgörande försoningsoffer för synden, som Jesus Kristus bragte då han dog på Golgata, blev begraven och åter uppstod från de döda och att han i dag lever. —

Om dessa stora sanningar skriver Paulus: "Mina bröder, jag vill påminna eder om det evangelium, som jag förkunna-

de för eder, som I jämväl togen emot och som I ännu stå kvar i, genom vilket I ock bliven frälsta... Jag meddelade eder ju såsom ett huvudstycke, vad jag själv hade undfått: att Kristus dog för våra synder enligt skrifterna och att han blev begraven och att han har uppstått på tredje dagen enligt skrifterna." 1 Kor. 15: 1—4. —

Håll i minnet uttrycken: "Kristus dog" — "han blev begraven" — "han har uppstått".

Vi måste tro på det offer Jesus bringade på korset, men inte bara såsom ett historiskt faktum, utan som en, för oss personligen frälsande och på nytt födande sanning.

Vi måste i Kristi död och uppståndelse se vår egen död och möjligheterna till ett nytt liv. Vi måste tro att vi

genom Kristi blod blir renade från all synd. Jesus Kristus "har löst oss från våra synder med sitt blod." Upp. 1: 5. — Paulus säger: "Då frälste han oss, icke på grund av rättfärdighetsgärningar som vi hade gjort, utan efter sin barmhärtighet genom ett bad till ny födelse och förnyelse i Helig Ande, som han rikligen utgjöt över oss genom Jesus Kristus vår Frälsare. Tit. 3: 5—6.

Då samma apostel skildrar övergången från det gamla livet till det nya, talar han om "den gamla människan, som fördärvas sig genom att följa sina begärelsers bedrägliga lockelser", såsom människan före den nya födelsen. Och han talar också om "den nya människan som är skapad till likhet med Gud i sannningens rättfärdig-

"D
b
i v
—
det
do
Sp
be
om
test

DOPET FÖR NÅGOT?



"Att dopet i begynnelsen förrättades i det fria, i floder och dammar och genom neddoppning är bekant av N. T:s historia, säger Hagenbach i sin kyrkohistoria. "Längre fram inrättades stora dopfuntar och dopkapell, i vilka de som döptes nedsteg i flera trappsteg i vattenbehållaren och därefter med hela kroppen neddoppades under vattnet. Här trädde bilden av 'begravningen' fram för själen, något som vid den senare införda begjutningen allt för mycket trädde tillbaka..." —

het och helighet", såsom människan, efter det hon omfattat tron på Jesus Kristus. — Efs. 4: 22—24.

Dopet är ett för alla synligt tecken på att jag med min tro omfattat Kristus

Då Jesus befälde lärjungarna att gå ut till alla folk och förkunna frälsningens budskap, sade han till dem: "Gån för den skull ut och gören alla folk till lärjungar, döpa dem." Matt. 28: 19, samt: "Gån ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat. Den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst..." Mark. 16: 15—16. Apostlarna skulle alltså inte bara predika och undervisa dem som genom predikan kommit till tro, utan de skulle också döpa dem. —

När Petrus predikar den första pingstdagen och människor träffade av budskapet frågar vad de skall göra, svarar han: "Gören bättring och låten alla döpa eder i Jesu Kristi namn..." Apg. 2: 38. Att den befallningen genast åtladdades vet vi också: "De som då togo emot hans ord låto döpa sig..." Apg. 2: 41.

Nya Testamentet innehåller många skildringar, som hjälper oss förstå dopets verkliga betydelse, samt ger oss även under rättelse om det sätt på vilket det utfördes.

På vad sätt skedde då dopet i den urkristna tiden — genom begjutning eller nedsänkning?

En etiopisk hovman var på väg hem efter att ha varit i Jerusalem för att tillbedja, berättar Apostlagärningarna. Han satt i sin vagn och läste ur Skriften en profetsia om Jesus och hans offerdöd för människans frälsning. Han förstod inte vad han läste, men detta undanröjdes, då genom Andens ledning en evangelii förkunnare, Filippus kom till honom. —

På hovmannens begäran om vägledning "öppnade Filippus sin mun och bekynte med detta Skriftens ord och förkunnade för honom evangelium om Jesus. Och medan de färdades vägen fram kommo de till ett vatten. Då sade hovmannen: Se, här är vatten. Vad hindrar att jag döpes? — Och han lät vagnen stanna, och de stego båda ned i vattnet, Filippus och hovmannen, och han döpte honom. Men när

de hade stigit upp ur vattnet, ryckte Herrens Ande bort Filippus, och hovmannen såg honom inte mer, då han nu glad fortsatte sin färd". Apg. 8: 35—39.

Var och en som bevittnar ett dop genom nedsänkning skall strax konstatera den tydliga likheten med det som här skildrats. Däremot kan den som sett den religiösa riten med vattenbegjutning, genast se, att detta ej erbjuder några likheter med det dop, som Filippus utförde.

När Johannes Döparen predikade i Juda öken berättas det: "Och från hela Jerusalem och hela Judéen och hela trakten omkring Jordan gick då folket ut till honom och lät döpa sig av honom i floden Jordan." Matt. 3: 5—6. En annan evangelist anger också platsen där Johannes döpte och även orsaken varför han döpte just där: "Men också Johannes döpte, i Enon nära Salim, ty där fanns mycket vatten." Joh. 3: 23. Nu är Jordan landets största flod och det var "i" Jordan han döpte och det på en plats där det fanns "mycket" vatten. —

Stämmer ej dessa förhållanden väl in på det som redan sagts om den etiopiske hovmannens dop och dopet genom nedsänkning? —

Dopet är en begraving med Kristus men också en uppståndelse till nytt liv

Det är överflödigt att här söka bekräfta Bibelns ord med några lärdas vittnesbörd. Det kan dock vara på sin plats att i detta sammanhang påminna

om att ordet "döpa" i grundtexten betyder "doppa" eller "dopna ned". Denna definition ges i alla grekiska lexikon. Då Bibelns författare talar om dopet menar de alltså en handling, som sker genom fullständig nedsänkning i vattnet, och icke en begjutning. —

Det är heller ingen tillfällighet att dopet skall utföras just på det sättet. Är det inte just här det kristliga livets djupaste hemlighet möter oss? —

"Veten I då icke", skriver Paulus, "att vi alla som hava blivit döpta till Kristus Jesus, vi hava blivit döpta till hans död? Och vi hava så genom detta dop till döden blivit begravna med honom, för att, såsom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet, också vi skola vandra i ett nytt väsende i liv. Ty om vi hava vuxit samman med honom genom en lika död, så skola vi ock vara sammanvuxna med honom genom en lika uppståndelse. Vi veta ju detta, att vår gamla människa har blivit korsfäst med honom, för att syndakroppen skall göras om intet, så att vi icke mer tjäna synden. Ty den som är död, han är friad från synden. Hava vi nu dött med Kristus, så tro vi, att vi ock skola leva med honom." Rom. 6: 3—8.

Här möter oss igen de tre uttrycken från de kristna tros-sanningarnas huvudstycke: död — begravning — uppståndelse. Men den här gången gäller det inte bara Kristus — nu gäller det också hans efterföljare.

Vilken djup betydelse har ej då denna handling! —

Dopet uttrycker alltså det tvåfaldiga verk som mottagandet av evangelium åstadkommer. Den omvända får här först klart för sig att det är genom Kristi död, begravning och upp-

ståndelse, som det är möjligt för honom att vända sig från livet i synden till ett liv i rättfärdighet och att han nu är införlivad i Kristi försoningsverk. Vidare gör denna handling klart för honom att han själv inte längre är samma människa som han förr var, utan att han är "en ny skapelse" och att han i denna akt sett sin egen död och begravning, men också sin egen uppståndelse "till att vandra i ett nytt väsende, i liv", genom samma kraft som uppväckte Kristus från de döda. —

Dopet är alltså ett uttryck för den mäktigaste och djupaste förändring, som någonsin kan äga rum i en människas liv: "Ty I alla, som haven blivit döpa till Kristus, haven blivit iklädda Kristus." Gal. 3: 27. Vi har blivit iklädda hans rättfärdighets klädnad, "på det att vi i honom må bliva rättfärdighet från Gud." 2 Kor. 5: 21.

Den som blivit döpt, har kommit in i en ny värld. Han har ej mer någon gemenskap med sitt förra liv, med dess gärningar och dess väsende, lika litet som en död — han har dött bort från synden, säger Guds ord. Genom dopet har han tagit farväl av det under dom varande släktet. Den människa som upplevt detta kan säga med Paulus: "Nu lever icke mer jag, utan Kristus lever i mig. Och det liv som jag nu lever i köttet, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig själv för mig." Gal. 2: 20.

Den som är döpt skall ej heller längre förlita sig på sin egen förmåga i kampen mot det onda eller följa sitt eget samvetes omdömen, utan Kristus, Jesus, som bor och verkar

i honom, skall i honom fullborda det gudomliga verket. —

Dopet måste föregås av en bestämd trosupplevelse

Eftersom dopet inför alla människor och även inför en osynlig andevärld markerar en så stor förändring av vårt liv är det naturligtvis en handling av största vikt — det är icke ett steg, som kan tagas i dag och återtagas i morgon. —

Hjärtats och sinnets förändring måste först ha ägt rum. Synden måste ångras och bekännas. Petrus sade till de frälsningssökande: "Gören bättring och låten alla döpa eder..." Apg. 2: 38. Och om dem som kommo till Johannes döparen läser vi: "Och de läto döpa sig av honom i Jordan och bekände därvid sina synder." Matt. 3: 6.

Fastän en genomgripande förändring måste äga rum i människans liv före dopet är det inte därför nödvändigt att förberedelse tiden måste vara lång eller alltid sträcka sig över en viss tid. Att personen förstår de grundsanningar enligt vilka han skall döpas, har ångrat och bekänt sina synder och genom tron på Jesu försoningsverk fått full förvisning om sitt barnskap hos Gud, gör honom fullt beredd och berättigad att mottaga dopet. —

Det är därför tydligt att spädbarnsdop ingenting har att skaffa med Nya Testamentets lära om dopet. Jesus befälde ju också sina lärjungar att lära, undervisa folket innan de döpte. Matt. 28: 19—20. Vi har också redan citerat Jesu ord: "Den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst..." Dessa bibelord säger oss att endast den som äger en med-

Forts. på omslagets baksida.

"Det måste vara Guds verk då syndare blir frälsta, sjuka helade och Anden faller över längtande lärjungar..."

Jag hade varit frälst i över tio år då jag först fick lyssna till förkunnelsen om dop i vatten och helig Ande och liksom flera andra i gruppen troende jag tillhörde förnam jag att detta nog var vad vi alla behövde. —

Förkunnelsen åstadkom väckelse och snart var vi en församling på över tvåhundra — dansbana och biograf avfolkades och en mäktig ande av väckelse, bön och Kristi kärlek vilade över hela bygden. —

Det blev snart aktuellt med dop för många. Själv hade jag dock den uppfattningen, att om jag skulle döpa mig måste Gud visa mig det på ett alldeles särskilt sätt. Läran om barndop

och konfirmation satt djupt rotad i mitt hjärta. —

Gud lade då ner mig på sjukbädden med yrsel och hög feber. En natt då jag låg vaken kom tanken till mig att Gud ju också kunde bota mig från min sjukdom. Jag lyfte min hand mot himlen och bad om Guds ingripande. —

I ett ögonblick skedde något märkligt. —

Det gick som en livgivande ström genom hela min varelse och i samma stund var jag frisk. Rummet blev fyllt av Guds härlighet. Guds kärlek nedsmälte och fyllde mitt hjärta, och jag kände att jag nu skulle kunna älska alla människor. Jag visste nu att Jesus levde — han var ju

hos mig i rummet. Jag omgavs av en ljuvlighet som ej går att beskriva. —

Nu var det heller inget tvivel om dopet längre — med glädje ville jag gå Guds väg. O, vad det brann i mitt hjärta! Sedan dess har jag också varit så rädd att den elden skulle slockna. Stora och mäktiga människor har jag aldrig varit rädd för, men jag har alltid varit rädd att bedröva den helige Ande. —

När Maranataväckelsen kom förstod jag att det var Gud som i sin nåd sett till sitt folk — det måste vara hans verk när syndare blir frälsta, sjuka botade, Guds folk döpta i Helig Ande och eld och de andliga gåvorna kommer i bruk. Jag tänkte på vad Jesus sade när fariseerna menade att det var med Belsebub som Jesus drev ut de onda andarna: Satan kan inte vara söndrad mot sig själv för då har ej hans rike bestånd.

Jag är glad över att i denna sena tid finns ett väckelsefolk som icke hyser människofruktan som förkunnar ett helt evangelium och som ropar ut att Jesus kommer snart. —

Varma fridshälsningar till alla som väntar Jesus. Matt. 24: 27.

Emil Larsson
Järna

Midnattsropet — Jesus kommer — ljuder nu. —

Är du en sovande kristen eller vakar du och väntar din Herre?

Gud uppenbarade sig fordom i en brinnande buske och Mose kände heligheten av Guds närvaro. När den himmelska elden brinner i våra hjärtan förnimer människor än i dag Guds närhet och hör hans röst. Må vi därför vara brinnande i denna sena tid. —

Låt oss i Jesu namn gå ut på

SEGER i JESUS

Guds löften och proklamera för människorna Guds underbara frälsning. Skaka av dig alla partikristendomens tvångströ-

jor och gå ut i frihet. Tag Andens svärd och Trons sköld i din hand och gå ut och nödgå människorna att komma till det stora bröllopet. —

Det finns frälsning för alla i Lammets dyra blod. —

Du skall väl inte vara utanför när dörren till bröllopsalen stängs igen? —

Det är seger i kraft av Jesu blod.

Marantahälsningar

Gösta Sigfridsson

Är DU döpt i vatten?

"Den som tror och bliver döpt, han skall bli frälst; men den som icke tror, han skall bli fördömd." Mark 16: 16.

VÄGGKALENDER



VÄRDIG — PRAKTISK EN VÄCKELSEAPPELL FÖR VARJE DAG

SPRID DEN I MASSOR
EN LÄMPLIG JULPRESENT

Format 280×320 mm. Pris 5:— med oms.
Format 200×280 mm. Pris 3:50 med oms.

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Sänd mig mot postförskott st. väggkalender större; st. väggkalender mindre. (Stryk det ej önskade.)

Namn:

Gata, husn:r:

Poststation:

VAR ÄR HERREN DIN GUD?

Även en flyktig jämförelse mellan den första församlingen och våra dagars kristenhet kan vara nog att låta oss känna, hur långt vi glidit tillbaka. —

Den av sanning och frid omstrålade gränslinje, som skiljde de första kristna från världen, har blivit nedtrampad av en förvärldsligad kristenhet, och det är numera svårt att finna den. —

Lång och ödesdiger har den natt varit, som vaggat kristenheten till sömn. Och den ödsliga tystnaden har avbrutits då och då av ett väckelserop eller en reformators larmklocka. —

Men blott några få har fått stå upp till kamp emot nattens faror. De övriga har, som den late, vänt sig om för att somna på den andra sidan.

Med gripande ömhet förnyar Herren sitt rop till församlingen: "Vakna upp, du som sover!" —

Nu är den rätta stunden för ett *allmänt* uppvaknande. Och Herren vare lov, många bland Guds folk stå med tända lampor och brinnande hjärtan som en enda bön: "Kom, Herre Jesus!"

Men den, som tror sig ha hunnit längre än Guds folk i det förflutna, han gör ett stort misstag. —

Vi står delvis *yrvakna i morgongryningen* till ett bättre liv. De sanningar, som vi först på senare tiden börjat lära, är gamla erfarenheter i Guds församling. Och likväl är vi färdiga att pösa upp och förhåvas över våra förmenta framsteg; vi, som ej allenast borde triumfera över synd och värld, utan även över sjukdomar och död. Ty därtill borde Guds församling ha hunnit, att hon kunde uppväcka de döda. Men därtill fordras *mer av en levande Kristus i en levande tro*. —

Min adress är nu:

Brahegatan 8, 3 tr., tel. 11 36 55
JÖNKÖPING

eller

Men var är han? Eller, *vad berömmar vi oss utav?* —

Var är den man, vars blotta skugga är hälsa och liv? (Apg. 5: 15, 16.)

Var är Pauli nit och Petri mod?

Och var är den brödrakärlek, som säljer sina ägodelar för att dela värdet mellan bröder? (Apg. 4: 32.)

Och var är bönemötet, som skakar husets grundvalar och uppfyller varje själ med den helige Ande?

Var är den hängivenhet, som finner sin högsta ära i att lida för Jesus, och var är det tålmod, som med glädje lider oförrätter och misshandel av alla slag? (Apg. 5: 14.)

Från uppvaknandets yrsel skall vi, innan vi förmår att röra oss ur fläcken, bringas till sans av en kännbar vanmakt, som spørjer: "*Var är din Gud?*" —

Ja, var är han?

Såg du honom i *all* den *tro*, som nu låter tala om sig? Det är nu först man har börjat tro. Nu skall allt gå genom tro!

Välän, du glada tro! —

Bär förbundets ark framför oss genom tidsböljornas djupa vatten! Kom, sjung ned Jerikos murar! Tillstoppa lejonens mun och gå åstad med dina trehundra män för att slå midianiterna, talrika som sanden på havets strand.

I denna gudlösa tid giv oss en profet, som med eld från himmelen bevisar, att *Herren är Gud!*

Vi har tro — låt oss erövra världen för Kristus!

Vi har tro — låt oss i Jesu Kristi Nasareens namn bjuda våra sjuka och genomvärkta stackare att stå upp! —

Ack, vår tro är allt för ofta bara ett skryt. I prövningens eld smälter den ihop till ett intet.

Den glada hänförelsen tågar ut med höjda fanor, men hela regementen flyr, då djävulens kanoner ger eld. —

Våra vapen är blanka, vi har en här inövad till krig, men vem går i Herren Sebaots namn? Giv oss en *David* att sätta emot *Goliat!* —

Vi har upptagit Elias mantel, men förgäves slår vi på svårigheternas Jordan. Varje dess vågsvall är ett kallt förakt: "*Var är Herren, Elias Gud?*" —

Emil Gustavsson

Maranataförsamlingen

Fack Postgiro 66 19 67
JÖNKÖPING 3 Anders B. Andersson

PUBLIKATIONEN MARANATA — 67

NU UTKOMMEN

Redaktion:

ANDERS B. ANDERSSON,
MONA SUNDQVIST, ARNE IMSEN

52 sidor. Stort format. Omslag i 2 färger.

RIKT ILLUSTRERAD

HÖGINTRESSANT

Medarbetare:

ARNE IMSEN, AGNE BARK, ERIK G.
ERIKSSON, ENOCH KARLSSON, HELGE
BERNTSSON, NILS WESTBERG, BJÖRNE
ERIXON, ANDERS B. ANDERSSON, PER-
OLOF FÄGERHOLT, MONA SUNDQVIST
m. fl.

Klipp ur, ifyll och insänd beställningskupongen
till

MIDNATTSROPET
Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Klipp här

Till Midnattsropet!

Sänd mig st. av Publikationen MARA-
NATA (mot postförskott). (Jag bifogar här
likvid 3:45 i frimärken.) (Stryk det ej öns-
kade.)

Namn:

Bostad:

Postadress:

JESU LÖFTE och DET BEREDDA

Se, jag kommer snart och har med mig min lön, för att vedergälla var och en efter som hans gärningar äro.

Jag är A och O, den förste och den siste, begynnelsen och änden.

Saliga äro de som två sina kläder för att få rätt att äta av livets träd och att gå in i staden genom dess portar.

Men de som äro hundar och trollkarlar och otuktiga och dråpare och avgudadyrkare, och alla som älska och göra lögn, de måste stanna därutanför.

Jag, Jesus, har sänt min ängel för att i församlingarna vittna om detta för eder. Jag är telningsen från Davids rot och kommen av hans släkt, jag är den klara morgonstjärnan.

Och Anden och bruden säga: "Kom." Och den som hör det, han säge: "Kom." Och den som törstar han komme; ja, den som vill, han tage livets vatten för intet.

— — —
Han som betygar detta säger: "Ja, jag kommer snart."

Amen. Kom, Herre Jesus!

Upp. 22: 12—17, 20.

Detta bibelställe talar om slutsynen, den sista synen i de heliga synernas bok. Och i Guds heliga historia betyder slutsynen den härligaste av alla, segersynen.

Hur slutar det då, när det sista kapitlet är skrivet i Guds världshistoria? Det slutar med Honom som kommer som "Konungarnas Konung och herrarnas Herre" — Honom som upprorsmännen i världen aldrig kunde störta från Hans himmelska tron, men som till sist skall lägga alla sina fiender under sina fötter, även den siste fienden — Döden.

Herren kommer — ett underbart löfte

"Se, jag kommer snart." Det står där på Bibelns sista blad som den sista strålande löftesstjärnan, som Bibelns tänder för oss. Det står där som ett löfte. Ännu återstår det för Herren att uppfylla det. Men han som hittills aldrig svikit ett givet löfte, han skall ej heller svika detta. Han visste att löftet skulle bli föremål för de

otrognas tvivel och bespottarnas hån, och därför knöt han till detta löfte en den allra kraftigaste försäkran och sade: "Himmel och jord skola förgås, men mina ord skola aldrig förgås." Kristi församling i trängselns värld — du skall alltid minnas, att detta ord just är knutet till löftet om Jesu tillkommelse. Därför är det ett orubbligt och pålitligt löfte. Vi bekänner vår tro på Honom som skall komma igen för att döma levande och döda. Det blir oss en ständig erinran om löftet och en ständig maning att hålla det levande.

Och blir inte just detta Jesu löfte särskilt levande för oss i denna tid av kamp och vända, katastrof och kaos. Att leva i atombombens tidsålder är något oerhört allvarligt. Det vilar onekligen något apokalyptiskt över den.

Löftet "Se, jag kommer snart" rycker oss närmare än någonsin, när vi besinnar oss på denna nya epok i mänsklighetens historia. Jag önskar inte säga detta på svärmares vis, jag har bara en stark förnimmelse av, hur hastigt historiens hjul kan börja att rulla. —

"Se, jag kommer snart" — gläder vi oss över det löftesrika i detta löfte? — Ty det är något underbart löftesrikt! Jesu tillkommelse är framtidens och evighetens strålande ljuspunkt, därför att den är slutpunkten för det som nu är och utgångspunkten för något nytt.

Efter två linjer löper hela världsutvecklingen. "Må den som är orättfärdig fortfara att öva sin orättfärdighet och den som är oren att orena sig. Så ock den som är rättfärdig, han fortfare att öva sin rättfärdighet och den som är helig att helga sig." Efter dessa två linjer kommer världsutvecklingen att löpa ända intill slutet, intill dess att Herren kommer.

Det finns en Guds linje i världen och mänsklighetens utvecklingshistoria, en frälsningslinje och reningslinje, där själar förs från mörker till ljus, från satans makt till Gud och leds mot ett härligt slutmål. Men det finns också en satans linje i världens och mänsklighetens historia, en förtappelsens linje, en onskans flod, djup och mörk och mäktig, som på sin brusande färd genom världen griper och för med sig människobarn efter människobarn och driver och leker med människobarn. som älven med timmerstoc-korna.

"För den kristna tron är världshistoriens in-

HJÄRTATS SVAR

Av
**Bertil
Persson**



nersta kärna kampen mellan Gud och satan." Och den kampen avtar icke. Den tilltar alltmer.

Den kristne kan inte dela kulturmänniskans optimism och tro på en världens och mänsklighetens gradvisa utveckling mot fullkomlighet. Nej. "I samma grad som missionen blir världsmission, kommer även mörkrets makt att visa sig som en världsmakt. Ju mer änden närmar sig, desto bittrare blir kampen, desto fruktansvärdare det ondas angreppskraft. Vi hör i missionens erfarenheter under nutiden icke bara hans steg, som skall komma, utan också dens steg, som skall gå förut, nämligen Antikrist, syndens människa, som skall samla krafterna till uppror mot Gud."

Så klarnar linjerna, och ont och gott uppenbarar alltmer sitt innersta väsen. Så djupnar alltmer dessa båda strömmar genom folkvärlden — livets flod från Guds källa och onskans flod ur satans djup. Världen mognar så för Herrens tillkommelse. Den sätter slutpunkten för världens syndahistoria. Vilket också betyder slutpunkten på dess lidandeshistoria. Ty då kommer Han, som är A och O, begynnelsen och änden, Han som var med, när denna värld började rulla genom rymden, och som också skall vara med, när den gjort sitt sista varv. Då skall det heta: "Det som förr var, är nu förgånget."

Då uppgår "den klara morgonstjärnan". Då gryr en ny morgon över denna tårdränkta värld. Det går icke mot skymning och natt för trons folk. Det går mot morgon och evig dag. Därför är en kristen icke hemfallen åt hopplös pessimism "vid världens undergång och fall". Hon är tvärtom besjälad av det starkaste hopp i sin väntan på honom som gör allting nytt.

Finns det därför något mera löftesrikt än löftet om Jesu tillkommelse?

"Se, jag kommer snart." Så säger din Herre.

Vad svarar ditt hjärta på Herrens löfte?

Hos Guds siare på Patmos svarade det: "Amen, kom Herre Jesus!"

Det är det *bidande hjärtats* bönesuck. Så beder den människa, som har vänt sitt ansikte mot evigheten och längtar efter Honom som lovat komma. —

Det hänger en tavla i Karolinska sjukhusets gravkapell. Jag kan inte glömma den tavlan. Man ser Kristus komma på en väg ur ett oändligt fjärran, ljusomstrålad och stilla. I tavlans förgrund finns en skara människor, som väntar på honom, och det är deras sätt att möta honom som gör det starkaste intrycket. Där finns en man som lutar sitt huvud i sina händer liksom bländad av synen han ser. En annan har kastat sig ned upå sina knän och sträcker ut sina händer till välkomst. Men ett är gemensamt för dem alla — de har alla sina ansikten vända mot Honom som kommer. Och detta är alltid det gemensamma för alla Herrens väntande vänner, i vilka länder och kamrar de än bidar Honom, att de har sina ansikten vända mot Honom som kommer och att deras hjärtan beder: "Amen, kom Herre Jesus!"

"Amen, kom Herre Jesus!" Det är *det beredda hjärtats* bönesuck.

Ingen som icke är beredd kan bedja så. Märker vi inte, hur denna bönesuck andas frid och tillförsikt, glädje och helig förväntan? Den som beder så lever i ett rätt förhållande till sin Herre.

Alla skall inte vara beredda. Det finns människor, som skall fortfara att öva sin orättfärdighet och orena sig, vågra att göra bättring och stöta bort Guds frälsningsnåd, till dess att ingen frälsning mer finns, och Herrens tillkommelse kommer över dem som dom och evigt fördärv.

Vi talade nyss om de två linjer, efter vilka världsutvecklingen löper. Det allvarliga är, att den enskilda människans livsväg också löper efter dessa två linjer. Antingen fortfar jag att öva orättfärdighet och orena mig. Eller också fortfar jag att öva rättfärdighet och helga mig. Antingen ökar jag det ondas värde och slutsumma i världen eller också det godas. Antingen kämpar jag på satans front eller på Guds.

Och som min livslinje är, sådan blir också dess slutpunkt. I detta är den heliga rättfärdighetens logik. Antingen slutar det utanför eller innanför Guds stad. Antingen blir jag frälst eller förtappad. Jag har allena att välja mellan de två möjligheterna, och som jag väljer, så har jag det, när Herren kommer. Jag står beredd eller oberedd för hans möte.

Hur blir man beredd?

Skall vi kunna säga: "Amen, kom Herre Jesus!", så måste vi lyssna, när han säger: "Kom!"

"Anden och bruden säga: 'Kom!' Och den som hör det, han säg: 'Kom!' Och den som törstar, han komme; ja, den som vill, han tage livets vatten för intet." —

Innan Herrens dag inbryter, går detta Guds kallande "Kom" ut i all världen. Vilken nåd att Han som kommer också är Han som kallar. Att innan han ringer i domklockan, så ringer han i nådeklockan, att vi får den möjlighet till bättring, som leder till frälsning. Lyssna då i tacksam tro till hans kallande "Kom!" Då skall också ditt hjärta få sitt "Kom!" — "Amen, kom Herre Jesus!"

Vill vi vara beredda, när Herren kommer, så måste vi också vara klädda i den rätta dräkten och ha tvagna kläder. "Saliga äro de som två sina kläder för att få rätt att äta av livets träd och gå in i staden genom dess portar." Vad Bibeln menar med detta bildspråk är oss sagt. Det sägs nämligen om den stora skaran, som en gång skall stå inför Guds och Lammets tron, att "de hava tvagit sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod". Det betyder, att de har sökt rening från sina synder vid Jesu kors, gått in under försoningens nåd och mottagit dess eviga gåva ur den hand, som genomborrades för dem.

I vår egen fläckade skrud kan vi aldrig möta Herren. Endast i den dräkt, som är tvagen ren i frälsningens källa, är vi redo. "Så finnes nu ingen fördömelse för dem som äro i Jesus Kristus."

Vid Jesu kors må vi stå, när Han kommer. På den heliga plats, där Han bar våra synder och borttog vår dom, där Han bad för ogärningsmännen och gav en dödsdömd rövare löfte om paradiset, må vi invänta Hans ankomst.

Men det betyder inte att vi skall leva vårt liv som kristna i slapphet och slöhet och slentrian och mena, att allting ordnar sig genom nåden.

Nej, Guds ord visar också på den kristna livslinje, över vilken det står skrivet: "Den som är rättfärdig, han fortfare att öva sin rättfärdighet, och den som är helig, att helga sig." Och det innebär, att medan vi väntar vår Herre, skall vi söka andlig tillväxt och förkovran, skall vi ständigt sträcka oss mot det som ligger framför oss, skall det ständigt sjunga i våra hjärtan: "När-mare, Gud, till dig!"

Han som kommer give oss i nåd det bidande och beredda hjärta, som inför löftet om Hans tillkommelse svarar med fröjd: "Amen, kom Herre Jesus!"

Bertil Persson

Höstens stora

boknyhet!

TALA MED ANDRA TUNGOR

Av

JOHN L. CHERRILL

190 sidor

Pris 18: — + oms

"En bok som alla Sveriges kristna borde läsa...", säger Arne Imsen.

Beställ den idag!

Till MIDNATTSROPET,

Surbrunnsgatan 60,

Stockholm VA.

Sänd mig mot postförskott boken "Tala med andra tungor", pris 18: — + oms.

Namn:

Adress, gata, husn:r:

Poststation:

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

ANDE

och

LIV



MRM 27. Låt mig dricka ur krukan/Jag tror på Gud/På en avlägsen höjd. Solosång av Arne Imsen.

MRM 2. Jesaja 53/O, vilken kärlek/Tack Jesus kär. Sång av Donald Bergagård, Erik Gunnar Eriksson och Arne Imsen.



MRM 44. Barnabön/Vitare än snö/Jesus remembered me/Du fallna stjärna. Duetsång av Kurt Petersen och Roland Lundgren.



MRM 47. Falköpingstrion sjunger tillsammans med Kurt och Roland: Ljuvligt och kärleksfullt/Som en härlig gudomskälla/Mamma är det långt till himlen?/Till himlens land.



MRM 42. Gunnar Carlsson o. Gunnar Johansson: Medan kärleken från korset talar/Hela natten lång har jag strävat/Jag vet en plats.



MRM 50. Bosse Andersson sjunger Nere i dalen/Jesus min törnkrönte Konung/Främlingsland/I Himlens land.

HEP 264. Bosse Andersson sjunger fyra sånger: Den gamla sången/Möt mig, o Gud/Jublande, sjungande går jag/Striden på jorden ej evig skall vara.



MRM 49. Gösta Fredensjö sjunger till ensemble: Den bräckliga skutan/Led mig o Herre/På enkel biljett/Till vårt hemland.



MRM 41. 5 evangelister sjunger till hammondorgel, piano och gitarr. När min resa är slut. Solosång Arnold Andersson. Aldrig är det så i Kanaans land. Sång av evangelister. Ej vad jag vill Gud. Duett Sigrd Andersson och Gunilla Fredriksson. Varför irrar din blick uti natten. Solosång Arnold Andersson.

MRM 37. Klippa du som brast för mig/Jag vet en väg som leder/I evig kärlek/Sista resan. Solosång av Arne Imsen till ackompanjering av hammondorgel, piano och gitarr.



MRM 43. 4 sånger av Aina Nilsson: Han lever/Två dina kläder/Jesus min vän/Jubelsång.

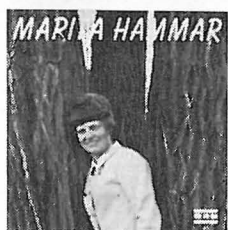


MRM 48. Vivian Mårtensson sjunger till hammondorgel, gitarr och bas: Din nåd är mig nog/Golgata under/O, jag längtar att en gång få vara där/Jag aldrig kan ångra.



MRM 45. Bertha Svensson sjunger till piano, gitarr och trummor: Icke heller jag fördömer dig/Den dyrbara pärlan/Han är liljan uti dalen/Jesus du min vän.

MRM 40. Det enda/Jag är på resa/Om jag ägde allt men icke Jesus/Min Gud förmår. Sång av Asa Gunnarsdotter till hammondorgel, piano, solo- och komp gitarr.



MRM 46. Marita Hammar sjunger till piano, gitarr och trummor: Käre Jesus jag kommer till dig/Hela vägen gå/Han lever/Det skall bli värt sitt pris.



BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

För att ge Er tillfälle för effektivisering av Ert själavinnarnit har vi beslutat att ge Er ett specialerbjudande: Vid köp av 3 st. grammofonskivor erhåller Ni 1 st. av oss uttagen grammofonskiva gratis. Vid köp av 5 st. grammofonskivor erhåller Ni 2 st. skivor gratis, som Ni i Er tur kan evangelisera med.

☐ Sänd gratis vår skivkatalog.

Namn:

Postadress:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

..... st. 25 st. nya sångblad à 12: 50 nr 70—94.

..... Kompletta sångsamling nr 1—69.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och porto, mot avbetalning 25:— per månad.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99. Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 25:— per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag dem med 25:—.)

Har denna rit
NÅGONTING
 gemensamt med
 det dop
 som Kristus och
 apostlarna predi-
 kade och de första
 kristna
 praktiserade?

Forts. från sid. 12.

veten trosupplevelse och är mogen att mottaga undervisning om frälsningens väg kan tillgodogöra sig dopets välsignelser. — Det finns inte heller från urkristen tid ett enda exempel på att spädbarn döptes. —

I enbart dopet ligger ingen frälsande kraft

Eftersom dopet överallt i Nya Testamentet omtalas i nära förbindelse med frälsning och syndernas förlåtelse, har många dragit den slutsatsen att enbart dopet är en kraft till frälsning. —

Detta är helt o r i k t i g t. —

Vid dopet får vi ej del av frälsningen mer, än vi får del av Kristi egenskaper enbart genom att taga brödet vid Brödsbrytelsen. Den yttre handlingen är endast en sinnebild av den förändring, som genom tron på Jesus redan skett med vår inre människa. Likaväl som det är möjligt att hålla Herrens måltid på ett ovärderligt sätt (se 1 Kor. 11:27) likaväl kan man



mottaga dopet ovärdigt, d. v. s. med ett oomvänt hjärta. En person som mottagit dopet under sådana förhållanden, står ännu utan frälsning och hopp. —

Det finns också sådana som vill påstå, att eftersom dopet ej i sig själv äger någon frälsande kraft, så har det inte heller någon betydelse om jag låter mig döpas eller ej. Som svar på detta vill jag hänvisa till Jesu egna ord vid sitt dop: "Det höves oss att så uppfylla all rättfärdighet." Joh. 3:15.

Jesus har gått vägen före oss — vi måste följa hans fotspår

Jesus blev döpt, inte för att han behövde renas från synden, utan därför att han måste ta

varje steg, som hans efterföljare senare skulle ta efter honom. Om Guds Son fann det lämpligt att gå denna väg och helgat den genom att själv låta sig nedsänkas i "vattnets bad", kan då vi göra annat än av fullt hjärta ropa: Jag vill följa Dig, o, Jesus! —

Till dem som tagit, eller beslutat sig att ta, detta steg — att i dopet bli begravna med Kristus för att uppstå med honom — vill jag ge de härliga orden av Paulus att begrunda: "Om I alltså ären uppståndna med Kristus, så söken det som är därovan, där varest Kristus är och sitter på Guds högra sida. Ja, haven edert sinne vänt till det som är därovan, icke till det som är på jorden." Kol. 3:1—2.